

Aage Frandsen (SF):

Det, vi har med at gøre, er jo et forlig mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre. Sådan som debatten har været ved både første behandling og anden behandling, og som vi kan forvente den nu, vil der naturligvis ikke blive ændret i det her.

Der har været en række deputationer, der har været en demonstration, som har tilkendegivet over for os i Folketinget, at man ikke mener, at det, der kommer ud af det, er tilfredsstillende.

Kl. 18.35

Det, som er karakteristisk ved det her forslag, er jo, at man har en forventning om, at man nu får rigtige praktikpladser, ordinære praktikpladser, og ikke skal – i gæseøjne – nøjes med skolepraktikken. Det er forventningen. Det kan godt være, at de unge mennesker i dag har en fugl i hånden i form af, at de har ret til i nogle givne situationer at få en skolepraktik, men denne ret tager man fra de pågældende unge, og så siger man til dem, at i stedet kommer der måske noget derude i form af, at de kan få en ordinær praktikplads. Men nogen garanti, for at de pågældende får det, er der ikke, for det er jo så et spørgsmål, om de mekanismer, som man har aftalt skal sættes i værk, overhovedet kommer til at virke.

Derfor håber jeg, at ikke mindst Det Radikale Venstre om et år vil foretage en vurdering af, om det så giver det resultat, som man påstod det skulle give. Vi kommer jo ikke længere nu med at prøve at overbevise hinanden om, hvordan det her vil komme til at virke. Vi ved det selvfølgelig ikke, og det gør regeringen heller ikke, men hvis det viser sig, at det ikke virker, så synes jeg, at de partier og igen, ikke mindst Det Radikale Venstre, må se på det. Det kan også være, at den politiske situation er lidt anderledes og måske også lidt lysere sådan i al almindelighed om et års tid.

Det, der er problemet med den her ordning, er, at de unge, som arbejdsgiverne i dag af forskellige årsager ikke har villet give en praktikplads, i fremtiden bliver ringere stillet. Det er først og fremmest de unge, som af forskellige årsager er ramt af det, som man kalder den sociale negative arv, og som jo altså betyder, at de pågældende unge ikke har de samme forudsætninger med hjemmefra, som andre unge har.

Det er i den forbindelse også i høj grad unge med en anden etnisk baggrund, som vi ved, at arbejdsgiverne ikke har givet tilbuddet, og derfor er det også dem, der bliver ramt, hvis/når

det i fremtiden viser sig, at det, som er ude på taget, det, som man tror bliver til noget, nemlig ordinære praktikpladser, ikke viser sig.

Lad os tales ved om et års tid om en vurdering af, om det så gav det resultat, som regeringen og forligspartierne troede, og gør det ikke det, håber jeg, man vil erkende, at der er behov for at se på det igen.

Formanden:

Så er det fru Marianne Jelved som ordfører.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre har i adskillige år arbejdet for, at man gjorde de faglige uddannelser mere fleksible, end de var for en del år siden. Med reformen af erhvervsuddannelserne fra 2000 blev der givet mulighed for, at man kunne dele uddannelserne op i forskellige etaper. Vi talte den gang om, at det var vigtigt, at man kunne etablere sin uddannelse i moduler, og derfor ser vi også, at der er flere uddannelser, der er opbygget i trin, og at vi allerede i dag har kortere uddannelser end de traditionelle lange uddannelser.

Når vi har været meget optaget af det, så er det, fordi det efter vores opfattelse ville give flere unge mulighed for at tage en faglig uddannelse og gøre den færdig i forskellige tempi i stedet for at gøre den færdig på en gang. Dermed ville frafaldet mindskes, og det ville sikres, at flere unge fik kompetencer. Det har også været vigtigt for os, at man kunne gå tilbage igen og gøre uddannelsen færdig. Det princip videreudvikles nu på baggrund af anbefalinger fra Det Merkantile Udvalg og fra Udvalget for de Tekniske Uddannelser.

Det er helt afgørende for os, at de faglige uddannelser fastholdes som vekseluddannelser. Derfor er skolepraktik i vores øjne en nødløsning, og derfor har vi været villige til og interesserede i at deltage i arbejdet med at finde bedre løsninger end dem, vi har set igennem nogle år, nemlig en stigende brug af skolepraktik.

Det viser sig jo, at når 5.000 unge starter deres hovedforløb i skolepraktik, så vil der være under 1.000, der gør hele uddannelsen færdig i skolepraktik. Det vil sige, at der er godt 4.000 af de unge, der i løbet af årene kommer ud i en restpraktikaftale.

Kl. 18.40

Det siger jo noget om, at praktikpladserne er der, men det er jo fuldstændig korrekt, som nogle af de andre ordførere også har sagt her fra talarstolen, at vi ikke kan vide det fuldstændig